

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

vi alla

tidskrift
för
göteborgs
ungdomsledare

nummer 8
december 1962
årgång 11
pris 1:—

Denna gång får vi läsa

VI ALLA
8/1962
dec.

- "Nådiga göteborgsluntan" heter en rubrik i detta Vi alla-nummer över en text som innehåller senaste nytt om de bidrag som Göteborg ställer till bl.a. ungdomsföreningarnas och ungdomsgårdarnas förfogande nästa år.
- Görlings uppmärksammade bok "491" har lästs av Rune Brange och under rubriken "Görling sabotör eller sanerare" ger vår litteräre medarbetare en intressant analys av boken och dess tendens. Brange slutar med att fråga: "Skall Socionomförbundet döma Görling som sabotör — eller utnämna honom till sanerare?".
- Några kända göteborgskoryféer inom ungdomsvården har ställts inför frågan: Vad önskar Du vår ungdom inför det nya året 1963? Svaren kan läsas på sidan 8 och begrundas under helgens vilodagar . . .
- Mitteluppslaget — ja, se själv efter . . .
- Sten Jensing, aktiv fältassistent vid Stockholms barnavårdsnämnds fritidsavdelning, skriver om intressanta intryck från en resa till ungdomsföreningarnas London.
- Medan vi ändå sysslar med England och engelskt ber vi att få presentera Brian Prewett, ung engelsman och ungdomsledare, nu utbytesledare i Göteborg med uppgifter att bland annat lära göteborgska ungdomar engelska på nytt sätt. Om sina synpunkter på ungdomsarbetet ger Brian besked i en intervju.
- Mycket mera kan man läsa om i detta jul- nyårs- och klangnummer av Vi alla. På näst sista sidan kan man fördjupa sig i något, som vi egentligen sysslat med i alla årets Vi alla, nämligen: *ungdom*.

VI ALLA

Tidskrift för Göteborgs ungdomsledare

Fritidsbyrån, Postfack 5134, Göteborg 5. Tel. 20 09 20

Tankar kring bokslut

Egentligen borde man kanske i årets sista Vi Alla försöka åstadkomma ett slags bokslut för det gångna året, men alla vet ju, att i december kan man ännu inte få det rätta perspektivet på året som gått. Först fram vid årsredogörelsemånaderna februari och mars brukar bilden av föregående år träda fram så pass klart att vi kan börja reflektera över det.

Ungdom och ungdomsarbete är också mycket svårt att bedöma. Det beror ju i hög grad från vilken synvinkel vi betraktar olika problemkomplex och med vilka okular vi ser på helhetsbilden eller delar därav.

För Göteborgs vidkommande och för den ungdom som lever och bor i staden kan här inte ges några synpunkter. Det skulle onekligen vara för pretentiöst. På ungdomsarbetet skulle man kanske ändå kunna ha en del synpunkter.

Tillväxten av nya stadsdelar och ny inflyttning till stora bostadsområden skapar avsevärda problem för många och däribland ungdomsvårdaren och ungdomsfostraren. Det är verkligen bekymmersamt för ungdomsarbetet i vår stad, att vi måste hålla så långsam takt i utbyggnaden av fritidsanläggningar för den förebyggande verksamheten. Flera stora stadsdelar påkallar med skärpa en bättre tingens ordning. En tilltagande nerbusning inom vissa områden och ökade tendenser till en tillvänjning ifråga om alkoholbruk bland ungdom, speciellt under veckosluten, oroar mycket.

Föreningarnas relativt begränsade förmåga att arbeta bland tonåringarna är också

PRENUMERATION

på Vi Alla för nästa år kan lämpligen göras på bifogade pg.-kort. Sex kronor kostar tidningen och det är ju ett facilt pris för en aktuell ledartidskrift. Utgivningsdagarna är omkring den 15 i månaderna februari—maj samt september—december.

Prenumerera redan nu!

en problemställning att ta itu med på det nya året. Även organisationer verksamma bland barnåldrarna måste skärpa sig för en utåtriktad verksamhet inom de nya bostadsområdena.

Ledarutbildningen inom föreningar och ungdomsgårdar måste förstärkas och göras mera slagkraftig. Propagandan bland föräldrar för ledarengagemang torde kunna ökas och kanske blir det snart en tvingande nödvändighet att i mycket stor utsträckning helt sätta sin lit till dessa åldersgrupper då det gäller ledarrekruteringen.

Staden kommer nästa år att öka sina bidrag till föreningsliv och ungdomsgårdar ganska väsentligt. Detta är i och för sig glädjande. Genom den olyckliga fördröjningen av ungdomsberedningens arbete och den följande avvaktan på remissvaren synes emellertid den slutliga lösningen på fritidsbyråns organisation och personalförstärkning komma att dröja. Fritidsbyrån kommer därför en tid framöver oövekligt att bli en flaskhals, där i varje fall den kommunala behandlingen av hithörande frågor kommer att bli starkt fördröjd.

Skall man emellertid plocka några positiva korn i högen, då det gäller förbättringar av den kommunala givna åt ungdomsarbete nästa år, så kan nämnas, att ungdomsgårdarnas föreståndarelöner kommer att höjas avsevärt och ge barnavårdsnämnden betydligt utökade möjligheter att föra en gynnsam rekryteringspolitik. Inom föreningslivet kan, förutom höjda bidrag nästan överlag till hyror, lägerverksamhet m. m., också nämnas om avsevärt ökade bidrag till distriktsorganisationernas instruktörslöner. Dessa stadens åtgärder kommer säkerligen att ha stor betydelse för såväl det frivilliga ungdomsarbetet som ungdomsgårdarna och ge dem möjligheter att kunna flytta fram sina positioner och därmed hjälpa och stödja flera ungdomar. Slutackordet för året bör således kunna gå i dur.

K. A.

Omslagsbilden

plockades fram ur arkivet en av de mörkaste av mörka decemberdagar. Den här bilden borde ge vissa tankar om vad som väntar oss fram på det nya året. Även i en snöfattig stad som Göteborg ges åtskilliga möjligheter att syssla med sport under vintern. Isbanor växer upp, handbollen är i "blomstring" och gymnastik behöver vi alla och envar. Skulle det sedan bli så underbart att vi får ren och vit snö och mycket syre i luften under några veckor i vinter, ja, då skall vi inte klaga.

Göteborgaren har Delsjöterrängen, Slotsskogen och stora bitar Västergötland att träna i. Allt för få utnyttjar deras möjligheter under förvintern till livgivande promenader. Årets sista maning i Vi Alla blir därför: gå mera, både gammal och ung!

Statens ungdomsråd

har låtit en arbetsgrupp utreda problemet ungdomsorganisationerna och den missanpassade ungdomen. Man rekommenderar bl. a. att ungdomsorganisationerna stimuleras att i högre grad än nu verka bland ungdom med anpassningssvårigheter. Man anser det också viktigt att organisationerna tar hand om ungdomar med svår social belastning.

Om allt detta läser vi i en stor stockholmsavis. Vi skulle här i rikets andra stad, med omfattande kontakter och samverkan med de fria och frivilliga ungdomsorganisationerna, vilja veta mera om vad man från Statens ungdomsråd har att rekommendera och föreslå i den här rätt kontroversiella frågan. Synd bara att man inte får några informationer eller sakupplysningar.

Man tycker ju, att om det går att informera pressen, så skulle även de som berörs av arbetet kunna få en släng av nyhetsleven. Vi hoppas på bättre information i framtiden från Statens ungdomsråds sida.

Lördagsdans

bland göteborgs skolungdom har åter kommit i diskussionens brännpunkt efter att rapporter inkommit till press, skolledning m. fl. om berusade ungdomars olämpliga uppträdande i samband med dylika arrangemang. För att "komma åt eländet" har man ifrågasatt slopande av skoldanserna, införande av legitimationskort även som en del andra åtgärder, som man hoppas skulle kunna göra förhållandena bättre.

En mamma ringde oss och berättade, att hon hade löst problemet med sin pojkes lördagsdans på ett både enkelt och genialt sätt. Hon hade nämligen själv engagerat sig som ansvarig för det arrangemang som hennes pojke och dennes klasskamrater skulle anordna i form av något slags lördagsjippo.

Tipset förmedlas härmed utan kostnad till alla föräldrar och deras föreningar i skolorna. En hel del föräldrar måste emellertid vid ett dylikt arbetssätt överge TV-fåtöljer och pressupphaussade kriminalserier i samband därmed och "offra" sig för sina barn och en del andras ungar.

För inte vill väl ungdomarna dansa och roa sig under en massa korrigerande ordningsvakter och polisiära anordningar? Ett dylikt arrangemang vore ett klart underbetyg åt både dagens tonåringar och deras dagars upphov.

Ny Tollarekurs

Tiden 26 mars—18 juni 1963 anordnar Skolöverstyrelsen en fortbildningskurs för ungdomsledare. Kursen är fram till den 12 maj förlagd till kursgården Molnbyggen, Leksand och därefter till Tollare folkhögskola, Klinten. Elevantalet är begränsat. En rad framstående föreläsare inom olika områden som alla ha med ungdomsledarens uppgifter att göra, ha engagerats. Kursledare är konsulent Lars Gråby. Kursavgift 400 kronor. Fritt vovre. Deltagare erhåller resebidrag motsvarande resa i 2 klass från hemkommun och åter. Intresserade göteborgare som önskar ytterligare upplysningar kan kontakta Fritidsbyrån.

Görling sabotör eller sanerare

av Rune Bränge

Bland remissvaren till Socialstyrelsen angående den s. k. raggparagrafen saknar man ett yttrande, som säkert skulle varit både välformulerat och gett sken av förödande sakkunskap. Ärendet remitterades aldrig till Sveriges författareförening, trots att förhållandet mellan Göta Rosén och Stellan Arvidsson torde vara det allra bästa. I varje fall har man svårt att tro, att Göta vill ställa Stellan till svars för de arga unga män och kvinnor som i fjol och i år ställt våra socialvårdare i skamvrån. Författareföreningens gamla anstaltsexperter Harry Martinsson och Jan Fridegård har ju på senare år visat mycket större intresse för resp. rymdfarkoster och kommunikationer i spiritismens andevärld än för jordbundna raggårk. Samhällets olycksbarn har fått nya försvarare i deras inte fullt så fartfrälsta men väl så explosiva yngre kolleger, fröken Birgitta Stenberg och hrr Alf Spångberg och Lars Görling. Hade de tre fått utforma ett remissvar kan man vara övertygad om att det just givit sken av förödande sakkunskap.

Kan för övrigt något remissvar ge annat än ett sken av sakkunskap? I varje fall drages de sakkunnigas sakkunskap i tvivelsmål av Lars Görling i romanen 491 (Bonniers förlag kr 24.50). Läsarna leds in i romanens inferno via bibelordet "Jag säger dig: Icke sju gånger, utan sjuttio gånger sju gånger". Och läsarens första fråga blir: "Skall vi förlåta fler än 490 gånger, skall förlåtelsen liksom kärleken vara utan gräns?" Frågorna vad författaren egentligen menar hopar sig, eftersom han vägrar ge några entydiga svar. "Den som är utan skuld . . .", också det bibelordet kunde ha citerats i denna grymma roman om onskan. Eftersom så många kastar sten på de asociala och kriminella ungdomarna och eftersom deras egen stenkastning bara kan gör ont värre, så har Görling ryckt in till deras försvar. Med furiös kraft slungar han ut sina stenar mot dem, som han anser själva har del i skulden. Det väsentligaste för Görling, vill man

dock tro, är hans önskan att skildra sanningen. Och han gör det som endast den förmår, som är mäktig en intensiv inlevelse.

Görling är fjärran från den ytlighet, som kan känneteckna dags- och veckopressens s. k. fräna socialreportage. Att den tredje statsmakten så helt har misslyckats med att väcka opinionen, tvingar Görling till ett hänsynslöst blottande av styrkan bakom onskans handlingar. För varje läsare blir det uppenbart att om man vill ha någon ändring till det bättre, så måste man ingripa mot de nedbrytande krafterna på ett tidigt stadium och med en helt annan styrka och konsekvens än för närvarande. Socialvårdens otillräckliga resurser påvisas i romanen inte minst genom avslöjandet av socialvårdarnas egen otillräcklighet. Man möter, grovt förenklat, de som vill men inte kan och de som kan men inte vill. Görtings arbetshypotes tycks ha varit, att endast med brutaliteten som medel kan brutaliteten avslöjas, både den brutalitet som den unge brottslingen så ofta röjer, och den brutalitet av "psykisk" art, som den som tager hand om den "omhändertagne" kan använda och alltid förneka. Görling har därför tagit till språkets mest vulgära uttryck och troligen har ingen svensk författare tidigare mer rakt på sak skildrat brottsliga, sadistiska och sexuella handlingar.

Romanen handlar om en grupp pojkar på ett ungdomshem i Stockholm. De övervakas av en inspektör från Barnavårdsnämnden, och de homosexuella handlingar denne gör sig skyldig till har en avgörande betydelse för att den psykologiska undersökning, som pojkarna var föremål för, inte kunde fullföljas. Det var inte så mycket mer som krävdes av de sju pojkarna än att de vissa dagar och tider skulle inställa sig på Barnavårdsnämnden för att bli testade av en grupp psykologer. Att Görling är en mycket begåvad och lovande författare framgår framför allt av hans förmåga att skildra hur pojkarna uppfattar sig själva, varandra och omvärlden. Görling vän-

der ofta helt upp och ned på invanda tänkesätt om hur den unge reagerar. Den som blivit ett offer för en kärlekslös omgivning följer naturligtvis inte samma tankebanor som den som vuxit upp i omönsad trygghet. Detta går så småningom upp för ungdomshemmets unge föreståndare, men eftersom han helt saknar erfarenhet av sådana ungdomar och hans konstruktiva fantasi är minimal, inser han det först när katastrofen redan har drabbat honom. Den som främst är osak till katastrofen är grabben Nisse och det är han, som i jagform är romanens berättare. En sådan berättarteknik medför alltid problem, och Görling har långt ifrån lyckats lösa alla. Att med grabben Nisses ord återge samtalen mellan föreståndaren och inspektören skulle vara ganska meningslöst. Man kan inte tro annat än att Görling lägger in egna åsikter i dessa samtal och även om många fraser verkar bestickande så dominerar det diletteriska. Psykologerna och assistenterna på Barnavårdsnämnden förlöjligas alla utom en. Man tror att Görling tror på denne. Det är en psykolog, som alla grabbarna känner förtroende för, och han är den ende av psykologerna som kan få dem att svara ärligt på frågorna. Alla de andra får bluffsvar eller inga svar alls. Men så får vi veta, att han, trots att han fått fria händer inte fullgör undersökningen på ett sätt, som han är övertygad om skulle ge de bästa framtidsresultaten för Barnavårdsnämnden, utan på det sätt, som de högre tjänstemännen och de styrande önskar. Innebär detta att Görling antingen tror på den "mobergska tron" om svenska överståtors övermäktiga tryck på undersåtarna eller på den lutherska tron om att alla människor av naturen är onda?

Enligt Görling, eller låt oss säga romanen 491, har tidigare psykologundersökningar inom socialvården alltså satts igång för att bekräfta att de nuvarande metoderna redan är fulländade. Men enligt vad som stod att läsa i Stockholms-Tidningen nyligen angående en undersökning av socialläkare John Takman, tror i varje fall inte dr Takman själv på någon sådan fulländning. I stort sett torde andemeningen i romanen 491 vara densamma som i följande Takman-citat: "Någonstans måste en

"Raggjarlagen"

I ett PM angående förslag om ändring av lydelsen av 33 § barnavårdslagen, mer populärt kallad "raggarlagen", ansluter sig Göteborgs barnavårdsnämnd till t. f. byråchefen Höjers yrkande att ingripande icke bör ifrågakomma beträffande ungdom över 16 år (ursprungligen nämns i förslaget 18 år). Det framhålls även att barnavårdsnämnden i Göteborg genom sina kuratorer bedriver ett fältarbete från vilket man har goda erfarenheter. Vad som erfordras för att denna lag skulle få avsedd verkan vore utökade resurser såväl då det gäller personal för dessa uppgifter som när det gäller inackorderingsmöjligheter m. m. för ungdom som omhändertagits. Det tjänar ju föga till att forsla ungdom från en olämplig miljö till en annan kanske ännu olämpligare.

Klubb med 400

SPENS heter en klubb med 400 medlemmar på Majornas ungdomsgård. Full julrush i klubbjobbet, rapporterar Edvin Olsson och klubbledarna Lasse Olsson och Lilian Fenger-Krog. Målsättning: samla in pengar till barn som drabbats av spetälska.

sanering börja och ett socialt program formuleras. Att göra detta utan vetenskapliga undersökningar, som ger oss kännedom om verkligheten är knappast möjligt. Det är dock oändligt mycket dyrare att angripa missförhållandena på det vaga och famlande sätt, som kännetecknar så mycket av arbetet inom socialvården, än att undersöka vad missförhållandena beror på och angripa dem med rationella medel".

Polisen protesterade ju mot Görlings TV-pjäsa Trängningen och ändå var den en mild vårfläkt i jämförelse med 491:s decemberstorm. Skall socionomförbundet döma Görling som sabotör — eller utnämna honom till sanerare?

2 dikter

av
teddy gummerus

Som en besatt
jagar du livet
och när du skymtar
ditt pubertetsfinniga ansikte
i gatornas vattenpölar
gläds du över glesa skäggstrån.

Du älskar
vinflaskans falska romantik
och du jagar efter kanylernas
och de små vita tabletternas
kriminalromantik
och du dyrkar narkomanerna
som i sin enfald
skändar livet
tills du en dag
når utanför städernas murar
och finner dina tankars
utforskade landskap.

Min längtan
för mig
bortom de blå bergen,
utan saknad
lämnar jag livet
för att resa ut
i oändligheten.

Du kan inte
följa mig dit,
bortom de blå bergen
där svårmod inte finns
och där sorg
är ett okänt ord.

●
TEDDY GUMMERUS, 23, nybliven
göteborgare, verksam på St. Katrinelunds
ungdomsgård som assistent, sysslar också
med lyrik. Har tidigare synts med några
dikter i HT och en del tidskrifter och
planerar utgivandet av diktsamlingen
ATOMSKUGGA.

ÖNSKA UNGDOMEN NÅGOT

inför nästa år uppmanade vi en del kända personer inom Göteborg och dess ungdomsvård. Svaren presenterar vi på denna och nästa sida.

Stefan Oljelund

— barnavårdsnämndsordförande

Man önskar ju all ungdom allt gott — naturligtvis. Men en önskan har ju i sig själv inget värde. Den måste ha som bakgrund ett engagemang om hur man uppfattar svensk ungdom, dess möjligheter och förutsättningar. Samhället satsar ju ganska hårt på ungdomen, varom vår nya skolorganisation bl. a. vittnar. Men ungdomens villkor är olika. En del har inte förutsättningar för mera djupgående studier. Andra har utpräglat praktiska anlag och kan på den grunden inte endast bli goda och nyttiga samhällsmedborgare utan även genom familjebildning, hem och barn ge bidrag till den fortsatta samhällsutvecklingen.

Vad jag önskar ungdomen är att den kan få uttryck för den idealitet, som är en egenkap hos ungdomen i avsikt att reagera mot kvarstående orättvisor, mot uppdelning av människor i bättre och sämre, mot miljöbildningar, som de äldre tar avstånd ifrån. Detta avståndstagande ger ofta upphov till det man klagat över: brist på hyfsning, brist på respekt för de äldre, brist på livsstil och därmed lätthet att falla för frestelser av olika slag.

För ungdom, som haft och har lyckan att få en grundlig utbildning, borde det framstå som ett mål att sträva efter att göra en insats för de länder, som inte kommit så långt i materiell behovstillfredsställelse, respekt för människovärdet och respekt för individens personliga oberoende.

Nutidens ungdom har verkligen hela världen som arbetsfält och har i det avseendet en ställning som gångna generationers ungdom aldrig kunde drömma om.

Världen som arbetsfält, kan en ideellt medveten ung man och kvinna, besjälad av föresatsen att göra något för sina medmänniskor, begära bättre!?

Algot Wickberg

— barnavårdsnämnsdirektör

De negativa dragen hos vår tids ungdom upptar enligt min mening allt för stor plats i den allmänna debatten. Jag önskar därför inte endast för år 1963, utan för mycket lång tid framåt, att de positiva sidorna hos vår svenska ungdom finge ett rättvisande utrymme i denna debatt.

Och så hoppas jag förstås, att våra pojkar skall vinna den nordiska optimistjolle-tävlingen 1963.

Maj-Lis Niclason

— scoutledare inom Göteborgs KFUK.

När man ställs inför den frågan: Vad önskar Du vår ungdom inför nyåret 1963, tycker jag det är oerhört svårt att uttrycka detta i några korta rader!

Det är ett ord i vårt svenska språk som bland många ungdomar inte står särskilt högt i kurs, och det är ordet *ansvar*. Tänk om vi kunde popularisera det ordet! Ja då skulle nog själva ansvaret också bli mer lustbetonat.

Jag skulle önska vår ungdom större ansvar för arbetet, större ansvar för fritiden, större ansvar för familjebildning, större ansvar som medmänniskor. Jag skulle önska att riktigt många unga människor fick uppleva att just när man känner ansvar för en uppgift, då får man riktig glädje av den. Och för att hjälpa ungdomen med detta, önskar jag naturligtvis att vi kunde få många dugliga ungdomsledare, som kunde få vara med att bryta hinder, jämna vägar, att bygga upp och skapa möjligheter för vår ungdom som kan bli till glädje och nytta under år 1963.

Lars-Erik Skarin

— arbetsförmedlingsman och ordf. i ungdomsdelegationen

På fråga, vad jag önskar ungdomen och ungdomsarbetet inför det nya året, vill jag gärna svara, att jag skulle önska ett förbättrat familjeförhållande för både ungdom och deras föräldrar. Härvid skulle jag främst önska, att föräldrarna i större utsträckning ägnade sig åt sina halv vuxna barns intressen och försöker att leva med i det vardagliga livet, att bli ett föredöme för barnen i sin egen livsföring och sin egen vandel, och att samla hela familjen i gemensam fritidsverksamhet, antingen detta nu blir vid sommarstugan, med båten, med bilen, vid teater- och biobesök och vid mer eller mindre festliga sammankomster. Att med andra ord leva med sina barn. Därigenom tror jag, att mycket av svårigheterna för ungdomen skulle elimineras.

På senare år har samhällets resurser i större utsträckning ställts till ungdomens förfogande. Även här skulle jag önska ett ökat samarbete mellan föräldrar och samhälle och ökade insatser från föräldrarnas sida, då det gäller att utnyttja de resurser, som samhället ställer till förfogande.

Sigurd Lie

— ungdomsgårdsföreståndare

Jag önskar att den ungdom, som är annorlunda, får den förståelse av omgivningen som den rätteligen förtjänar. Vi har vid flera tillfällen fått se goda exempel på hur ungdom på ett naturligt och riktigt sätt engagerar sig mot våld och övergrepp och som frimodigt och stillsamt vågar visa att den är rädd för alla de skrämmande tecken, som hotar vår kultur och den värld som denna ungdom anser borde kunna ge den trygghet. Jag önskar att dessa ungdomar får fortsätta sin kamp och mötas av förståelse från alltflera.

Ett annat och lika viktigt önskemål är att de ungdomar enskilda eller i grupper, som avviker från det vi brukar kalla gängse beteendet, får möjligheter att känna den positiva anda som ändå finns i vårt samhälle och som har mycket goda möjligheter att påverka de unga och få dem att utvecklas till det bättre.

Klubb 17

Björkekärr vill ha ungdomsgård! Eller snarare 150 medlemmar i Klubb 17 vid Trätorget, vilka samlas varje onsdag till dans och annat kul i regi Vidkärrs ungdomsgård. För att klara biffen har Ingvar Strandberg på Vidkärr städslat Lundby ungdomsgårds programledare Lars Boye, som påstår sig hinna med både ock om inte "broa öppnas för ofta".

Från mitten av januari 1963 är fritidsbyråns adress Skånegatan 26, 4 tr. (hiss), tel. 20 09 20 växel. Vi lämnar alltså villan vid Föreningsgatan och ingår nu i den enhet som innesluter barnavårdsnämndens centrala förvaltning i Mässhuset. All teknisk apparatur kommer emellertid att förflyttas till Stora Katrinelund vid Levgrensvägen, stora flygelbyggnaden. Vaktmästare Olofsson har där samma mottagningstider som tidigare, dvs. vardagar utom lördagar 15.00—18.30. samt lördagar 12.00—15.00. Särskild telefon är installerad på vår nya servicecentral, tel 16 34 91.

Fritidsbyrån

ÖNSKA UNGDOMEN NÅGOT

JUL

...och ...

...och ...

Redan i november är julen numera här. Affärsmän — och kanske också vi själva — ser till att vi biter förskottsbitar i julkakan. Många är irriterade över den tidiga starten av julen, och i denna har man numera också inbakat luciafirandet hemma, i skolan och på arbetsplatser, julfester i skola, ungdomsgårdar, föreningar osv.

Men låt oss inte vara kverulanter. Julen är i alla fall vänlighetens och godhetens apostroferade tid. Då ringer kyrkklockor, på ett sätt så att många lyssnar till dem och elektriskt ljus blir nästan nerklassat och får komma i andra hand efter stearinljus.

Viss stressar vi inför julen och visst ser många av julklapparna ansträngda ut. Men ingen civiliserad människa kan undgå att fångas av lysande barnaögon och dylika ögon finns det ju gott om i juletid, både bland vuxna och unga.

Alla tänkta och symboliska vänlighetsgester har chansen att bli verklighet under julen. Och skulle vi till äventyrs åter bli elaka så återkommer julchansen om 365 dagar.

Man blir aldrig för gammal för att hjälpa till att sprida glädje omkring sig. Tillfällena härför är många och julen — även den som börjar i november — är speciellt lämplig för utdelning av glädjepaket.

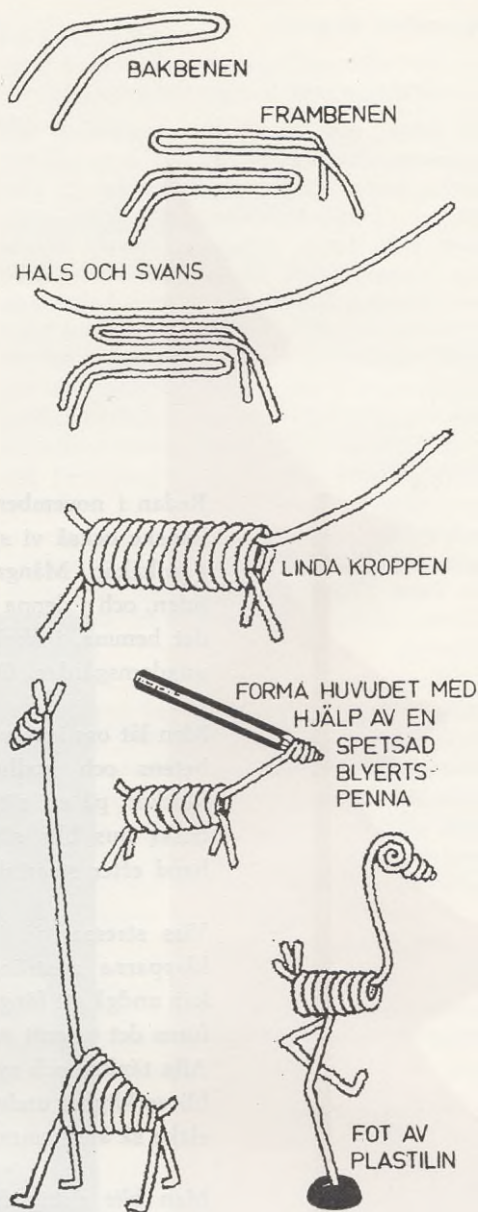
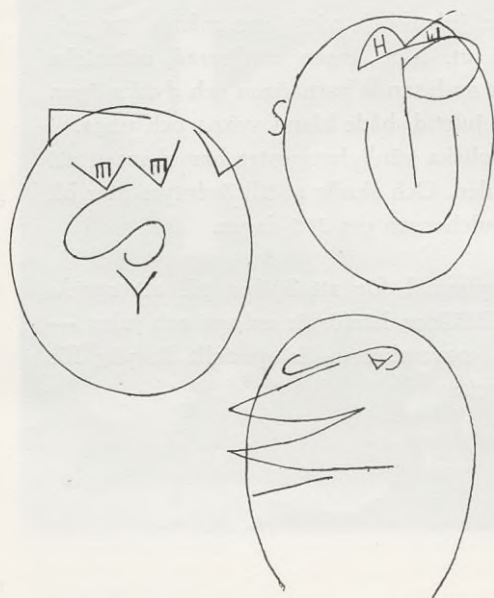
Knäppside för nötknäpare och andra knäpare

Varje gubbe går med en bildröm i huvudet. Vad som skiljer de här gubbarna från andra gubbar är att de här gubbarna bär sina bildrömmar utanpå huvudena. Liksom i tidigare nummer finner Du tre kända bilmärken om Du placerar bokstäverna, som varje huvud är sammansatt av, i rätt ordning.

Jadå — vi vet att Du är tillräckligt klipsk — men om Du finner glädje i att få svart på vitt på att Ditt skarpsinne inte försvagats så finns svaren på sidan 18.

Vad kan man inte åstadkomma med ett paket piprensare och en smula fantasi? Det finns bra mycket underligare djur i vår Herres hage än piprensarjulbockar. Här några exempel. Kan Du hitta på flera och ännu underligare så sänd gärna in dem till Vi Alla. Allt från dinosaurier till metmaskar med karaktär är välkomna. Vem vet, kanske får Du skåda den igen i ett kommande nummer.

Hobbyblad

för julpyssel i sista stund kan man skaffa sig genom fritidsbyråns föreningsavdelning här i Göteborg. En hel del pigga hobbyblad ger den mindre vane knäparen och pysslaren goda möjligheter att förfärdiga sina alster själv. Ring eller besök fritidsbyrån.

Obs! Under januari flyttar servicecentralen till ena flygelbyggnaden på Stora Katrinelund.

UNGDOMSLEDARE I LONDON

— Några intryck från engelsk ungdomsverksamhet

Sten Jensing är fältassistent vid barnvårdsnämndens fritidsavdelning i Stockholm. Han har nyss varit i London och bl. a. studerat ungdomsarbete och delger här läsekrets en del av sina många intryck.

Lyssnar dom i Sverige på samma skivor som vi? — frågade en pojke i klubblokalen.

Jag förklarade att det var samma topplåtar i London som i Sverige, att grabbarna hade likadana läderjackor, jeans och polysonger.

Men när de slåss, använder de knivar och kedjor då?

Pojkens ögon glittrade till och han började treva efter sina cigaretter, tydligen ville han slå mig ur balans eller visa vem han egentligen var.

I klubblokalen, där vi stod inklämda i ett hörn och förde en skrikande konversation för att överrösta grammofonen, höll Crypt Club till med adress London East End. Lokalen är långsmal, mycket lågt i tak, och fönster saknas. I ena kortändan finns en servering och i den andra står en jukebox som fyller hela rummet med musik.

Det hade varit nästan en chock att komma in genom ytterdörrarna, in i larmet, röken och trängseln från en tyst och mörk gata med enstaka parkerade bilar. Kyrkan, i vars källare klubben håller till, såg svart och övergiven ut. Vid serveringen försökte några flickor dansa twist, men de gav upp då ett nytt gäng kom in och fyllde de sista fria ytorna.

Små ruffiga lokaler med alldeles för många ungdomar i för att kunna ha en aktiv verksamhet är de problem, som Crypt Club delar med så många andra klubbar och föreningar i London. Ute i landet har man det ofta bättre, man har där inte så skyhöga tomtpriser, bostadsbristen är inte så skrikande, att bostadshus måste komma i första hand som i London. Om man nu inte bygger kontorshus som lönar sig bäst. Föreningarna och klubbarna håller ofta till i gamla missionshus, kyrkor och rivningshus där kylan och fukten ofta är besvärande, kanske den enda värmekällan är en

elkamin och toaletterna ligger ibland på gården.

Crypt Club disponerar också två små rum i anslutning till kaféet, i ett har ungdomarna lyckats få in ett bordtennisbord, det andra används som grupprum och läsrum.

Klubben är kyrkans ungdomsförening men den har en mycket fristående ställning, en speciell kommitté är ansvarig för verksamheten och betalar ledarna deras arvode som kommer från staden i form av årliga bidrag.

I denna del av stan finns det fler kyrkliga ungdomsföreningar, de flesta i anslutning till frireligiösa organisationer, några scoutklubbar, föreningar med militär prägel, och många fristående klubbar, som leds av några intresserade vuxna i klubbens närhet. Stora kvartersklubbar skulle vi kanske kalla dem, flera av dem är endast öppna för pojkar eller enbart för flickor. Verksamheten leds ofta av en heltidsanställd ledare som är betald av staden via en ansvarig kommitté. Dessutom har varje klubb och förening sin egen kommitté av ungdomar som är ansvarig för vissa delar av verksamheten.

Genom att det i de flesta klubblokaler är svårt att driva en differentierad verksamhet, finns det i området ett så kallat kvällsinstitut, som genomgående är beläget i skolor. Detta institut har en mångfald olika kurser för ungdomar och ibland för vuxna, som till exempel språkkurser, träslöjd, fotbollsträning i elljus, matlagning m. m. Det krav man har på deltagande ungdomar är att de skall vara medlemmar i en klubb eller förening och i flera fall hörde jag om klubbar som någon dag i veckan flyttade sin verksamhet till institutet för en speciell verksamhets skull, ofta var det dansundervisning. Institutet drivs direkt av staden och en lokal ungdomskommitté är ansvarig för verksamheten, som leds av en heltidsföreståndare och arvodesanställda kursledare, vilka ofta är lärare.

Kvällsinstitutet håller nu på att omorganiseras i London, de skall i fortsättningen

endast ha verksamhet för ungdomar anslutna till föreningar och några institut har bytt namn och kallas nu för ungdomscentra. På landsbygden kommer man troligen att ha kvar kvällsinstitutet där man vänder sig till alla över 15 år, något krav på anslutning till ungdomsförening finnes inte, men där har man svårt att samordna verksamheten så att den skall passa både ungdomar och vuxna. I London finns ingen verksamhet för föreningslös ungdom, staden har som sin målsättning att stödja existerande föreningar eller försöka påverka att nya föreningar eller klubbar bildas. I linje med detta har man alltså ingen uppsökande verksamhet, möjligen kan staden stödja en klubb som vill försöka med en lokal aktion bland gatugången. KFUM har genomfört några sådana lokala aktioner på en del platser, bland annat vid dockorna på södra sidan av Themsen. Ingen institution känner sig egentligen ansvarig för den ungdom som samlas i gathörnen, bland bråten på utbombade tomter eller drar sig in mot City i Soho. Ansvaret blir först aktuellt då gruppen stått inför ungdomsdomstolen, som i sin tur delegerar ansvaret på sin övervakningsassistent. Inställningen till dessa ungdomar som driver och hänger på sin lediga tid är mycket passiv, man anser att föreningsverksamhet troligen inte är något för dem och att det är polisens uppgift att få ordning på dem.

Några klubbar har i alla fall genom sitt läge och sin verksamhet lyckats få med grupper av dessa passiva ungdomar, men genom att dessa klubbar är så få blir trycket på dem mycket stort. Klubben rekryteras egentligen enbart av dessa labila ungdomar, som alltid tycks vara på vandring.

Crypt Club är en av dessa klubbar, de har fullt varje kväll de har öppet. På grund av mängden av ungdomar, brist på ledare och lokaler har de svårt att driva verksamhet och det har visat sig omöjligt att få dessa ungdomar att gå till kvällsinstitutet. Klubbens verksamhet blir mest bara hängande, slölyssnande till jukeboxen och bråk med andra ungdomar. Det är en djävuls-cirkel denna klubb kommit in i. Den kan inte driva den verksamhet som behövs, och på grund av den ensidiga verksamhe-

"RAKETEN"

väl inskjuten på Hisingen

Jättestens ungdomsgård gjorde den 25 november ytterligare ett lyckat provskott med sin "Raket", som denna gång döpts till Hising Island II. Den träffade mitt i prick dvs. togs emot av 600 entusiastiska föräldrar och barn i Lundby Sam's aula församlade på söndagseftermiddagen till familjeunderhållning. Raketbränslet bestod av stjärnor som Laila Westersund, Sören Berntsson, Bertillino och Mr Gregory plus en hel del lågoktliga stjärnor. Curt Ohlsson var astronaut och lekte fram "Raketen" med säker hand. Experimentchefen själv "Jätten" Soneryd myste vid startplattan i kapp med medlemmarna iskolans elevråd över det fina ekonomiska resultatet av uppskjutningen, vilket tillfaller "Operation Dagsverke".

Kassabok med det

Det bör kunna bli lättare i framtiden att vara föreningskassör. Sparfrämjandet har nämligen låtit framställa en kassabok speciellt avsedd för ungdomsorganisationerna och den kommer säkert att emottas med stor glädje av alla dem som fått i uppdrag att ha hand om sin förenings räkenskaper. I kassaboken finns också ett par sidor med lättfattliga instruktioner rörande bokföring och bokslut. Kassaboken kan i regel erhållas i sparbankerna eller genom direkt kontakt med Svenska sparbanksföreningens ungdomskonsulent, Stockholm 16.

ten som pågick flyttar snart den labila gruppen. Den stabila ungdomen börjar söka sig dit och då den vandrande gruppen åter kommer tillbaka får de ofta svaret att klubben inte kan ta fler medlemmar just nu.

"DJATTEBRA" säger engelsman om ungdomsgårdarna i Göteborg

Den som tittade på TV tisdagen den 27 nov. kl 19.00 känner säkert igen det här ansiktet, som tillhör engelsmannen Brian Prevett. I programmet "Så har vi det", som sändes från Källtorps ungdomsgård och skulle skildra verksamheten vid Göteborgs ungdomsgårdar, gjorde Mr Prevett en uppskattad presentation av undervisningsmetoden "hur lära engelska på nytt sätt", som tillämpas på Burås Ungdomsgård sedan augusti.

Vid den tiden kom Brian till Göteborg inte bara för att språklära på Burås utan också verka på andra ungdomsgårdar. Under två terminer skulle han lära sig så mycket som möjligt av och om gårdsarbete i Göteborg. En termin är snart avklarad och Vi Alla tyckte att det skulle passa bra med en liten summering av hans intryck efter höstens verksamhet.

Innan så sker kanske det kunde intressera att få reda på något om BP:s antecedentia. 32 år gammal, född i Sussex, arbetat tillsammans med göteborgsvännen G. Cooper i Haywards Heath Youth Centre under 4 år, diplomerad från ungdomsledarcollege i Leicester, största intresse: musik särskilt gitarrspel, vilket förde honom i kontakt med engelskt ungdomsarbete, näst största intresse: svenskt, Sverige och svenskarna, talar som han själv säger "djattedaalig" svenska.

Vilka skillnader har du funnit mellan ungdomsgårdsarbetet i Göteborg och i Sussex?

— Arne Weise försökte i TV-programmet med samma fråga. Då liksom nu får jag svara att några större olikheter inte finns. Det är klart att vissa verksamhetsformer omhuldas mer av oss, andra mindre. Idrotten t. ex. har ett betydligt större utrymme, medan vi däremot inte har hobbygrupper med yrkesanknytning, som matlagning, sömnad osv. Dom som är intresserade av sådan fritidssysselsättning hänvisas till speciella aftonskolor.

Vilken är din uppfattning om öppnalinjen-arbetet?

— Det viktigaste av hela gårdsjobbet! Och det svåraste! Målsättningen bland ungdomsgårdarna hemma är att skaffa sig en aktiv öppen verksamhet. I den knyts vidareutvecklande kontakter mellan ledarna och besökarna. En gård utan öppen linje självdör så småningom.

Vad menar du med en aktiv öppen verksamhet?

— Detsamma som ni gör här i Göteborg, tror jag. Alldenstund vi anser att öppna linjen är den väsentligaste delen i arbetet, låter vi också den få det största utrymmet i lokalhänseende. I Haywards Heath har vi ett stort ombonat klubbbrum med TV och radio, biljard- och bordtennishall samt lokal med barsservering, som tillsammans utgör öppna linjen.

Får föreningarna också plats i ungdomsgården?

— Om gården är stor nog. De engelska ungdomsorganisationerna hävdar sitt oberoende starkt och vill helst ha sina egna lokaler, därför är föreningar rätt sparsamt förekommande. Jag tycker den lösningen som ni har kommit fram till här i Göteborg med gårdsarbete — föreningsverksamhet under samma tak, är förnuftig.

Har vi bättre resurser än i England?

— Avgjort, ni har mer personal till förfo-gande än vi har. Vad ekonomin beträffar har anslagen till förebyggande arbete tidigare varit mycket låga. En förändring har

VI PLOCKAR ALLA

Alltid glad

är titeln på den melodi som ackompanjerar musikledaren Ingrid Jonssons stämma när Vi Alla ringer upp henne på Bjurslätts ungdomsgård. Det är två flickor som spelar den på piano och de förmedlar till den prosaiska telefonen en atmosfär som kanske är anledningen till att de grupper som Ingrid nu arbetar med är som hon själv uttrycker det "oräkneliga". Musikgrupperna kommer och går hela dagen och mellan kl 13—21 är Ingrid igång. Där spelas piano, fiol, cello, gitarr, dragspel m. m. Vad sägs t. ex. om en orkester som består av 4 dragspel, 6 gitarrer och 2 mandoliner som ibland utökas med fioler och som spelar av hjärtans lust och har roligt. Trivseln ökas med att mammorna ställer till bak och grabbarna serverar kaffe till repetitionerna. Så lyckligt långt bort från de erbarmligt tråkiga tvångslektionerna över de hänskrattande, skalnötta klaviaturtänderna man har nått.

Just nu är man premiärnervös inför uppvisningsprogrammet i Stenhammarsalen den 16 december. Det finns ingen lokal stor nog för ett sådant arrangemang på området. Uppspelningslokalen ger med sin högtidlighet en kanske starkt premiärnervositet. Med sann spelglädje och ett gott urval av lättare och klassisk musik och en spelledarinna med mottot "Alltid glad" tror vi dock att denna är rätt obefogad.

emellertid skett. Myndigheterna sätter in mer och mer pengar i ungdomsarbetet. 6 nya ungdomsgårdar planeras eller byggs i min hemtrakt för närvarande.

Tycker du att den svenske ungdomsledaren är välutbildad?

— Jag har inte sett många av dem arbeta ännu.

Är det något du skulle vilja ta med dig hem från Göteborg?

— Jo, den vänliga atmosfär som råder här. Jag tror inte den riktar sig mot mig bara därför att jag är främling på kort besök.

Slutade Brian Prevett och stack iväg till nästa språklektion.

Konk

Premiärnervös

trots att man ännu inte ens hunnit till kol-lationeringen, verkar även teatergruppen på Högsbotorp. Regissören börjar se smått vansinnig ut och är omgiven av dåliga rådgivare. Så bör det vara för man har börjat arbeta med ett storprojekt, Erik XIV av August Strindberg. Vad mån- de bli- va av detta barnet?

Jag är en kamera

är inte rubriken på en ny fotokurs utan titeln på Atelier-Teaterns nya föreställning som hade premiär den 20 november. Föreställningen hör kanske inte till de allra bästa, den är en smula ojämn och stil- uppfattningen är inte helt lyckad. Men den vittnar om ambition och någon gång rycks publiken med av en rapp och kvick replikföring. En eloge till regissören Len- nart Vindeland för att han lyckats skära ned pjäsens omfång på ett fint sätt. Skada att han låtit en del av skådespelarna tala med en irriterande och föga välgenomförd utländsk brytning.

Se pjäsen med tonårsgrupperna. Varför inte försöka få till stånd en diskussion efter föreställningen på teatern. Där finns mycket att diskutera: moral, nazismen och inte minst föreställningens kvalitet och skådespelarprestationerna. Ring teatern, tele- fonnumret är 11 20 88.

Pessimistjullen

fick aldrig bottenkänning vid sin premiär- demonstration vid seglarträffen på barken Viking den 19 november och heller ej vid Kyrkbyn den 21 november, trots att de flinka ryktesspridarna på Fritidsbyrån förutspådde detta. Programmet om pes- simistjullen — det handlar om en fickmu- sical — är författad och framförd av bl.a. pessimistjulleinstruktören Ola Troedsson. Den har flera personer: Fadern Aldor Slöjdman (som bygger båten för sonen) samt sonen Emil Slöjdman, även kallad Lill-slöjdas (som inte vill att fadern skall bygga båten åt honom), i övrigt träffas där personer som Pelle Sjöhund och Sturske Laban. Vill ni gå till botten med program- verksamheten kan ni telefonera till pes- si-

mistinstruktören på Fritidsbyrån. Han är alltid optimist då det gäller pessimisten.

Jul igen

Litet varstans i föreningar och på ungdomsgårdar just nu (dvs. omkring den 1 december) rustar man till julfester och julmarknader. Bland mängden av dessa har plockredaktören fastnat för Unga Örnars julmarknad som ägde rum den 8—9 december på Folkets Hus vid Järntorget. Förutom tombola och de mer vanliga och traditionella julmarknadsarrangemangen hade man inrättat ett "Barnens paradiset" med non stop-program. Det var också film, dans, musik och sagoberättande. Musiken stod örnarna Sven, Kjell och Christer för. Deras showprogram framfördes också på scenen. Örnarnas nya instruktör Ingela Ericsson var mycket nöjd med arrangemangen.

Mood Indigo

heter en klubb på St. Katrinelund. Klubben har 11 medlemmar både pojkar och flickor och lyssnar varje måndag till jazz — riktig sådan — som klubbens medlemmar uttrycker det. Klubbmedlemmarna växlar om med att hålla kåserier om jazz. Senast var det en flicka som talade om Louis Armstrong. Just nu arbetar man med ett program som bandas in för deltagande i en tävling utlyst av Svensk Jazz Riksförbund. Samtidigt bedrivs flitiga studier av Kooperativa Förbundets kurs "Musik utan gränser". Kursen har de erhållit gratis från Konsum och tipset meddelas generöst från klubben till andra klubbarrangörer. Liknande klubbar finnes även igång på Vidkärrs och Mossebergs ungdomsgårdar.

Vi flyger i luften

Aeroklubbens modellflygsektion utvecklar en intensiv aktivitet på St Katrinelund. Där byggs modellflygplan av alla de sorter. Varje tisdag har man "byggghjälpsafton", då de mindre erfarna flygarna kan få praktisk hjälp med sina byggen. På fredagskvällarna samlas man till allmänna klubbafstnar med "snack och bibliotekstittande". Nu planerar man även sporadiska träffar för de mera garvade (denna kategori utgöres av linkontrollflygare). Så att om ni hör nåt i luften som surrar . . .

Nådiga göteborgsluntan

Nu är det dags att se efter vad staden kan ge i ekonomiska bidrag till det förebyggande ungdomsarbetet 1963. Här i sammandrag det positiva i nästa års budget.

Instruktörsbidragen höjs från 4.500 till 7.000 kr/instruktör och antalet bidrag höjs från 11 till 12 (dvs. om principerna från bugetdiskussionen i barnavårdsnämnden bibehålles).

Lokalbidragen ökar, f. n. disponeras 125.000 — nästa år 140.000. Ökade möjligheter att dela ut läger-, utrustnings- och igångsättningsbidrag föreligger.

Ett nytt anslag disponeras av barnavårdsnämnden, nämligen som hjälp till oförutsedda kostnader inom föreningslivet. Därtill kan nämnas att årets anslag till ledarutbildning, 10.000 kr, även finnes med i den beviljade budgeten 1963.

Föreståndartjänster i nya lönegrader (15:e) inrättas i Sandarna och Biskopsgården. Assistent anställs för fritidsverksamheten i Högsbohöjd.

Ungdomsgårdarna får möjligheter att öka klubbverksamheten och deras programarbete intensifieras. Specialprogrammet under vinterlovsveckan blir en fast företeelse. Sjösporten får ett arvode till assistent och detta möjliggör ökad kontakt- och propagandaverksamhet bland ungdom, mera lägerverksamhet och ökat samarbete med segelsportorganisationerna.

Fritidsverksamheten i övrigt, med punktsatser i flera stadsdelar, får ökade möjligheter.

Kuratorsavdelningens arbete skall stabiliseras och staden satsar på gängbearbetning i olika stadsdelar. Ökade möjligheter kommer att ges för intensifierad ledarutbildning bland kuratorsavdelningens gruppledare.

Se f. ö. ledaren i detta Vi alla-nummer.

Redaktören

är kanske inte kvalificerad att kunna deltaga i diskussionen om våra TV-program och deras kvalitet. Han har bara ägt sin TV (. . . hustrun äger enligt lagen hälften, säger en röst i bakgrunden . . .) under cirka två höstmånader innehållande mycket kvällsarbete och då kan man ju inte begära att hans omdömen på något sätt skall kunna jämföras med alla övrigas, dvs. apparatinnehavare sedan ett till fem år tillbaka

Ni vet väl emellertid att man måste ha en mening om vad som händer i TV-rutan, annars kan man inte med någon större framgång delta i sällskapslivets debatter och ej heller hålla stängen mot egna barn och andra ungar, då de uttalar sin oförgrifliga mening om vilka av TV-programmen som varit skräp och vilka som varit hyggliga.

Eftersom jag hade tänkt att yttra mig mycket jultomtesnäligt om TV och dess programaktivitet så kanske man ändå kunde få säga några ord. Om TV alltså.

Jag tycker att de flesta TV-program är bra, ibland jättebra, för att använda sig av en känd terminologi. En förutsättning för att man skall våga uttala sig på detta enastående sätt mitt i kören av nedgörande kritik är, tycker jag, att man dels något själv sysslat med program i olika sammanhang och människor i största allmänhet och dels utgår ifrån att TV fordrar lite engagemang av en själv och inte bara får bli ett slags slött passivitetstittande.

För många framstår TV som allenast ett underhållningsmedium, som när man trycker på en knapp, skall utfordra påknäp-

paren med färdigtuggad och lättsmält underhållningskost. Om det blir TV:s enda programansikte i framtiden, så tror jag det är bäst att sälja TV-apparaten och återgå till "ängan", dvs radion, som f. ö. skärpt sig åtskilligt sedan TV började uppträda på arenan. TV — och naturligtvis även radion — kan betyda något väsentligt om det förmår inspirera oss till att göra mera, fantisera själva och vidareutveckla dess impulser och idéer.

TV måste vara mänsklig i sin attityd och måste ge rätt för konferencier och andra medverkande att säga fel, att inte alltid vara fulländade och få lov att se fula ut i uppsynen om det behövs.

Av speciellt intresse har varit att skåda det speciella millimeterrättvisekrav som alltsomoftas utvecklar sig i pressen efter TV:ns olika tävlingar. Sällan har man sett ett löje så stort som detta med skrikande efter att saker skall göras om för att någon mindre formell oegentlighet begåtts i något avsnitt av någon tävling. Var finns generositeten och välviljan . . . ?

Ett aktivt intresse för programskapande i TV kräver att lyssnare och tittare i sin kritik reagerar positivt och kommer med förslag till förbättringar. Sur och avrättande kritik har inget gott med sig utan skapar bara försvarspositioner på ömse sidor om TV-mediet.

TV kan naturligtvis innebära en begränsning i en värld, där levande mänskliga relationer behöver upplevas, ty TV har en tendens att göra oss för mycket åskådare s. a. s. från sidan, utan engagemang.

Jultittandet kommer därvid att sätta oss på svåra prov. Med hänsyn till människans aldrig sviktande behov av livslevande verklighet i sin gemenskaplängtan, tror jag emellertid, att de stilla juldagarna kommer att ge familjerna en god chans till samvaro kring väsentligheter. Reduceras således TV till ett hjälpmedel och inte tar kommandot över oss blir det en finare jul än någonsin.

En sådan jul önskas alla och envar!

Rätt svar å tävling på sidan 12: *Wolseley, Porsche och Simca.*

om ungdom . . .

Kanske ha de rätt som säga att ungdomen är en feber, men lycklig är den som lider av denna feber ända till sin död.

Drottning Kristina

Ungdomen är ett enda långt rus. Den är förnuftets feberkris.

de la Rochefoucauld

Vår ungdom älskar ingenting annat än lyxen och lättjan. Unga män och kvinnor uppför sig sämre än någonsin tidigare. De föraktar varje auktoritet och hyser ingen respekt för åldern. Vår tids barn har blivit tyranner över oss. De reser sig inte ens om en äldre person träder in i ett rum, de är uppkäftiga mot sina föräldrar och andra, de stör varje hyfsat samtal mellan vettiga människor, de har dåliga matseder och har blivit sina lärares skräck.

Sokrates

I skryten med er glada ungdomstid,
I gamle, som nu hacken på de unga,
I voren alltid färdiga till fredlig strid
och sökte idealet i att supa och att sjunga

Strindberg

Varje tid rackar ned på sin ungdom, för ingenting är så svårt att förstå för de gamla som ungdomen

Cocteau

Folk talar om ungdomens entusiasm, men ingen talar om ungdomens desperation. Men kanske att de unga få de flesta idéerna på trots.

Bojer

Vi prövar allra bäst i unga åren

Byron

Ungdomen blir rik genom drömmar om framtiden

Rochpère

Ett rikets hela välgång och ära beror av ungdomens fostran

Drottning Kristina

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: FRITIDSBYRÅN

Föreningsgatan 13 • Göteborg • Tel. 20 09 20

Prenumerationspris kr. 5:- Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1962

Fritidsbyråns AVH-service

Följande tekniska och audio-visuella hjälpmedel finnes tillgängliga på fritidsbyrån, avsedda att användas inom ungdomsarbete:

- 16 mm Ljudfilmsprojektorer (Bell & Howell, Ampro) för såväl optiskt som magnetiskt ljud,
- 16 mm Stumfilmsprojektor (Bell & Howell),
- 8 mm Stumfilmsprojektor (Kodak),
- 16 mm Filmkamera (Paillard) med stativ,
- Blixtaggregat,
- Bandspelare (Grundig TK 819, Tandberg),
- Skarvapparater för lagning av film,
- Småbildsprojektorer för 7×7 och 5×5 cm bilder,
- Bildbandstillsatser,
- Ca. 130 bildband i olika ämnen,
- Stillfilmer samt 16 mm filmer,
- Grammofon (Philips) samt grammofonverk,
- Filmdukar i olika storlekar,
- Förlängningssladdar,
- Flanellografer,
- Pil-lampa,
- Mattglasskiva (för bildvisningar),
- Mikrofoner,
- Moviescope (betraktningsskärmar för filmredigering),
- Förstärkanläggning,
- Blädderblock.

Särskilt certifikat erfordras för att få låna visst material.
Kurser anordnas av fritidsbyrån.

Möjlighet finnes dessutom att efter överenskommelse få använda fritidsbyråns kontorsutrustning (skrivmaskin, Gestetner stencileringsapparat, spritduplikator, adressograf etc.)

Hänvändelse till fritidsbyrån, Föreningsg. 13, tel. 20 09 20 vx.

*OBS! AVH-servicen flyttar till nya lokaler på Stora Katrine-
lund under januari!!*

